„Kas po kiekvienos maldos trisdešimt tris kartus šlovina Allahą (subhanallah), trisdešimt tris kartus giria Allahą (alhamdulilliah) ir trisdešimt tris kartus skelbia Allaho didybę (Allahu akbar), tai yra devyniasdešimt devynis kartus, ir užbaigia šimtą sakydamas: La ilaha illallah vahdahu la šarika lah, lahul-mulku va lahul-hamd va huva ala kulli šai-in kadir (Nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą vienintelį, neturintį partnerio. Jam priklauso valdžia ir šlovė, ir Jis visagalis viskam), jo nuodėmės bus atleistos, net jei jos būtų lyg jūros putos.“

Abu Huraira (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Kas po kiekvienos maldos trisdešimt tris kartus šlovina Allahą (subhanallah), trisdešimt tris kartus giria Allahą (alhamdulilliah) ir trisdešimt tris kartus skelbia Allaho didybę (Allahu akbar), tai yra devyniasdešimt devynis kartus, ir užbaigia šimtą sakydamas: La ilaha illallah vahdahu la šarika lah, lahul-mulku va lahul-hamd va huva ala kulli šai-in kadir (Nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą vienintelį, neturintį partnerio. Jam priklauso valdžia ir šlovė, ir Jis visagalis viskam), jo nuodėmės bus atleistos, net jei jos būtų lyg jūros putos.“
[Sachych] [Perdavė Muslim]

Pranašas paaiškino, kad tas, kuris baigęs privalomąją maldą sako: Trisdešimt tris kartus: „subhanallah“ - tai Allaho išaukštinimas virš visų trūkumų. Trisdešimt tris kartus: „alhamdulilliah“ - tai Allaho šlovinimas tobulumo savybėmis, meile ir išaukštinimu. Trisdešimt tris kartus: „Allahu akbar“, tai reiškia, kad Allahas yra didesnis ir didingesnis už viską. Skaičiaus užbaigimas iki šimto sakant: „La ilaha illallah vahdahu la šarika lah, lahul-mulku va lahul-hamd va huva ala kulli šai-in kadir“, kas reiškia, kad jokia dievybė nėra verta garbinimo, išskyrus Allahą, neturintį jokio partnerio. Jis vienas turi visišką valdžią. Jis vienintelis vertas šlovinimo ir pagyrimo kartu su meile ir išaukštinimu, Jis yra Visagalis, ir niekas nepasiekia Jo galios. Kas tai sako, jo nuodėmės bus ištrintos ir atleistos, net jei jų būtų tiek daug, kiek baltų putų, kurios pasirodo audringos ir banguotos jūros krante.